

OUDE DELFT

Topprestaties en skeelers

Ondanks de naam heeft de Delftse Kunst Ijsbaan Vereniging geen eigen schaatsbaan ter beschikking. Het weerhoudt de club er niet van al vijftig jaar schaatsers op topniveau af te leveren. In het zomerseizoen skeelert de DKIJV erop los.

Matthijs Termeer

Omdat skeelers erg op schaatsen lijkt en er 's zomers nu eenmaal minder geschaatst wordt, hebben zich op een maandagavond enige tientallen leden van de Delftse Kunst Ijsbaan Vereniging (DKIJV) verzameld op het terrein van de Nootdorpse Ijsclub. Het voormalige landje van boer Spruit, tussen de molen van Nootdorp en de Dobbeplas, wordt 's winters onder water gezet om op te schaatsen.

In dit seizoen zoeven twee keer per week de DKIJV-ers over het asfalt van de skeelerbaan. Zoals het clubje tienermeiden, van wie er een paar meedoen op behoorlijk hoog niveau. Of clubkampioen (op de schaats) Martin van Veen (65), die op extra grote wielen rijdt en ondanks zijn leeftijd soms op één been door de bocht gaat. „Als je die beweging eenmaal onder de knie hebt, kun je er de rest van je leven van genieten”, zegt hij even later. „Ik skeeler me helemaal suf.”

Van Veen krabbelde als 5-jarige al over het verzopen landje van Spruit en nam in de jaren zestig soms wel twee keer per week de bus naar de Jaap Edenbaan in Amsterdam, destijds de enige kunstijsbaan van het land. In 1968 zou er één in Delft gebouwd worden, na de twee WK-titels van de Delftse schaatster Stien Kaiser. „Die is er nooit gekomen”, meldt Anne Schouten (59) enigszins mismoedig. Schouten zat begin jaren tachtig onder andere in de kernploeg van het shorttracken en noemt zichzelf 'al jarenlang de stille kracht achter de schermen' van de DKIJV.

„Delft is Vermeer en de Prinsenstad. Maar sport: niet echt.”

Populariteit

Nog steeds moeten de DKIJV-ers naar Den Haag of Zoetermeer voor

een kunstijsbaan. Maar dat heeft geen invloed op de populariteit van de vereniging, die volgens Schouten met vierhonderd leden een van de grotere schaatsclubs van Zuid-Holland is.

„De gezelligheid is een belangrijk aspect, een van de bindende factoren binnen de vereniging”, verklaart Rein van de Velde (68), trainer bij de club en in zijn jonge jaren professioneel wielrenner. Schouten: „Het prestatieniveau is hoog.” Waarna het drietal in rap tempo succesvolle clubleden opsomt: Menno Boelsma, Thomas Bos, Hans van der Does, Hans Jansen, Lenie van der Hoorn, Eveline Kiela: allemaal meer of minder bekende namen uit de schaatswereld.

„Vergeet Peter Breukel niet”, zegt Van de Velde, verwijzend naar een bekende DKIJV-er, tevens jurylid bij het shorttracken. Of Simon Smit, de internationale scheidsrechter uit Pijnacker. „Dat was mijn trainer”, zegt Schouten trots, die inmiddels amper nog hoeft uit te leggen waarom DKIJV door de leden ook wel 'Door Knallen Ijskoud Vooruit' wordt genoemd.

En die gezelligheid dus. Schouten: „In de winter staan we hier om zeven uur op de ijsbaan. Om half negen zitten we met veertig à vijftig man in een grote kring koffie te drinken. Dat is dat stukje gezelligheid.”

Het is er ook op deze trainingsavond. Ouders wonen de volledige training van hun kinderen bij, er hangen wat losse clubleden rond, vicevoorzitter en trainingscoördinator Leon van Bohemen heeft de hond meegenomen. „Sfeer”, luidt de verklaring van de drie clubcoryfeeën.

Bewegen

En het belang van sporten, benadrukt Van de Velde. „Kom uit die stoel en ga lekker bewegen. De cyclische beweging van schaatsen, skeele-

ren en fietsen is beter dan de stotende beweging van bijvoorbeeld hardlopen.”

Tenslotte steekt het competitieelement bij DKIJV nogal snel de kop op. „Als ik alleen ga skeelers, ben ik heel lui”, grijnst kampioen Van Veen. Met een blik op de twee anderen: „Met hen erbij wil ik altijd winnen.” Hij toont de enorme wielen van zijn skeelers. „Dit is het grootste wat mag. Ik zou nog wel grotere wielen willen.”

Hoe staan de jeugdleden tegenover het skeelers? „Een tochtje maken vind ik leuk. Er zijn leuke plekken waar je kunt rijden”, zegt Claudia Seneca (6) beslist. „De balans vind ik moeilijk”, stelt Neil Delpeut (7). Namens zijn tweelingbroer Quin: „We konden het eerst niet.” Inmiddels steekt Quin de clubkampioen naar de kroon. „Op één been rijden vind ik leuk.”

Gezelligheid is een belangrijk aspect, één van de bindende factoren binnen de vereniging

—Rein van de Velde (68)

OPRICHTING

‘Bevorderen hardrijden op schaats’

De Delftse Kunst Ijsbaan Vereniging werd op 6 april 1966 opgericht door leden van de Technische Universiteit, die samen met KPN vanouds garant staat voor veel DKIJV-ers. Doel van de vereniging: ‘het bevorderen en doen beoefe-

nen van het hardrijden op de schaats in al zijn verschijningsvormen’. De kennis van de TU komt daarbij goed van pas. Zo was onder anderen Rein van de Velde als TU-er en technisch directeur van Aluminium Centrum Nederland vanaf

begin jaren tachtig nauw betrokken bij de ontwikkeling van de klapschaats. „Die worden door de leden gestest”, glundert Anne Schouten. Van de Velde: „Ze gaan er als in een soort speeltuin mee aan de gang.” Een troef van de

DKIJV is het tenue met Delfts blauwe motieven. Volgens Schouten verklaart het voor een deel de populariteit van de club, die reikt tot in Vlaardingen en Westland. „Die kiezen voor de DKIJV omdat de pakjes zo mooi zijn.”

▲ Trainer Rein van de Velde met enkele pupillen van de Delftse Kunst Ijsbaan Vereniging.

FOTOMATTHIJS TERMEER

ALUMINIUM CENTRUM GEEN AGENDA/GEEN AANKONDIGING

▲ Een schaatser van de DKIJV in een grijs verleden op De Uithof in Den Haag. FOTODKIJV

